

for deres Arv, som Forældrene igrigt saa godt som aldrig forrente, da de ere fritagne derfor, naar de Umyndige nyde Underholdning og Opdragelse hos dem. Disse Midler have hidtil været betragtede som henhørende under Overformyndneriernes Bestyrelse; men deres Function i saa Henseende har væsentlig kun bestaaet i paa Skiftet at meddele Samtykke til Midlernes Anbringelse paa denne Maade, navnlig paasee, at Betingelserne derfor ere tilstede, og at Udlæget skeer paa rette Maade, og derefter at opbevare Skifteextracten. Det Første vil imidlertid uden mindste Betænkelse kunne overlades til Skifteretten selv (i de Jurisdictioner, hvor denne Fremgangsmaade meest bruges, nemlig Landjurisdictionerne, er Skifteforvalteren hidtil falden sammen med Overformynderen), og til det Sidste vil Overformyndneriet selvfølgelig ogsaa være oversflødig, saameget mere som Skifteextracten ikke er noget identisk Document, men kun en Udskrift af en Protocol, der til enhver Tid kan erstattes af en anden. Det derimod, som skulde afgive den væsentlige Betryggelse for de Umyndige, nemlig at der blev ført Tilsyn med, at Sikkerheden ikke forringes ved Afhandelse af Løsøre, ved Forsald af faste Eiendomme, eller paa andre Maader, have Overformyndnerierne vel ogsaa legaliter skullet varetage, men det er naturligt, at de kun i saare ringe Grad have kunnet det, og det er ganske indlysende, at den fremtidige Overformyndneribestyrelse, hvad enten der bliver eet, to, eller flere Overformyndnerier, vil være saa langt fjernet, at den vil være aldeles ude af Stand dertil. I denne Retning kan Formaålet kun naaes ved særlig dertil bestillede Børgere, hvem det da vil paahvile at føre Tilsyn med det Pantfattede, at foranstalte ny Thinglæsning i Tilfælde af Debtors Flytning ud af Jurisdictionen, forsaavidt der er givet Pant i Løsøre.*) o. s. v. Det bør derhos paalægges

Børgerne at gjøre Indberetning til Overformyndneriet, naar de erfare, at Sikkerheden forringes o. s. v., og dette vil da have at træffe de fornødne Skridt mod Debitorerne, men forøvrigt skjønnes det, saalænge Midlerne ere sikrede paa denne Maade, oversflødig at indbringe Overformyndneriet i dette Forhold. Skeer der derimod Afbetalinger paa de Umyndiges Arv, ville disse selvfølgelig, som andre Umyndige tilhørende Capitaler, indgaae i Overformyndneriet. Ligeledes ville Løsøreffecter og Forbringere paa Naturaltydelser o. s. v., som ere tillagte Umyndige, uden Betænkelse kunne overlades til Børgernes Forsorg**).

Fremdeles har man fundet det uden Betænkelse at tillade Arveladere ved testamentarisk Disposition at bestemme, at deres umyndige Arvingers Lodder ikke skulle indbringes under Overformyndneriet, men bestyres paa anden Maade, dog med den nærmere Begrænsning, som Forslaget Nr. 1 angiver for det Tilfælde, at Arvingen er en Livsarving. Forsaavidt der nemlig kun er Spørgsmaal om Udbringinger, kan det Intet være til Hinder for den meest udstrakte Dispositionsret, da disse ikke have nogen tvungen Arveret, og forsaavidt Arvingen er Livsarving, maa der antages at ligge en tilstrækkelig Betryggelse mod, at de lide Tab ved en uforstandig Disposition fra Arveladerens Side, deri, at det er gjort den ordinaire Skifteret til Pligt, naar den finder Dispositionen at være stridende mod den Umyndiges Arv, at gjøre Indberetning til Justitsministeriet, som da, ligesom ogsaa paa Indstilling af Børgere og Slægtninge, kan tilside sætte Bestemmelsen.

Forøvrigt mener Fleertallet derimod, som bemærket, at maatte tilraade Bevarelsen af Overformyndneriinstitutionen, og man er da enig i, at den nødvendige Omdannelse deraf maa, ligesom i Udkastet foreslaet, gaae i Retning af

*) Om nemlig end denne Art af Pantret i Løsøre i Almindelighed ikke betragtes som undergiven Reglerne i Forordningen af 28de Juli 1841, vil det dog være haade forsigtigt og correctest, at ny Thinglæsning i saadant Tilfælde skeer.

**) De faste Eiendomme derimod, der tilhøre Umyndige, ville vel ligeledes være at bestyre af dertil bestillede Børgere, men disse maae da aflægge Regnskab for deres Bestyrelse til Overformyndneriet.